

USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Kříže a soudkyň Mgr. et Mgr. Lenky Bahýřové, Ph.D., a Mgr. Věry Jachurové v právní věci

navrhovatelů:

1) **Družstvo Šárecké údolí**, IČO: 05029287
sídlem V Šáreckém údolí 2770, Praha 6

2) **P. K.**
bytem K. K. 2609/7a, P. 6

zastoupených advokátkou Pavlou Boučkovou
sídlem Kořenského 15, Praha 5

proti

odpůrci: **Úřad Městské části Praha 6**
sídlem Čs. armády 23, Praha 6

za účasti:

a) **Pharmservice s.r.o.**
sídlem V sadech 1081/4a, Praha 6

b) **M. K.**
bytem V Š. ú. 2786, P. 6

c) **Doc. PhDr. J. S., Ph.D.**
bytem D. 15, P. 6

v řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy ze dne 18.7.2018, č.j. MCP6 164804/2018 - stanovení přechodné úpravy provozu na pozemních komunikacích NA KRUTCI a HOROMĚŘICKÁ

takto:

- I.** Návrh se ve vztahu k navrhovateli 1) odmítá.
- II.** Návrh se ve vztahu k navrhovateli 2) odmítá.
- III.** Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- IV.** Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.
- V.** Navrhovateli 1) se vrací zaplacený soudní poplatek ve výši 5.000,- Kč. Soudní poplatek v uvedené výši bude navrhovateli 1) vrácen z účtu Městského soudu

v Praze do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám jeho právní zástupkyně advokátky Pavly Boučkové.

- VI. Navrhovateli 2) se vrací zaplacený soudní poplatek ve výši 5.000,- Kč. Soudní poplatek v uvedené výši bude navrhovateli 2) vrácen z účtu Městského soudu v Praze do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám jeho právní zástupkyně advokátky Pavly Boučkové.

Odůvodnění:

1. Návrhem podaným u Městského soudu v Praze dne 21.9.2018 se navrhovatelé domáhali zrušení opatření obecné povahy ze dne 18.7.2018, č.j. MCP6 164804/2018 - stanovení přechodné úpravy provozu na pozemních komunikacích NA KRUTCI a HOROMĚŘICKÁ (dále jen „napadené OOP“), a to v celém rozsahu. Napadené OOP bylo vydáno podle ustanovení § 77 odst. 1 písm. c) a odst. 5 poslední věta zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (dále jen „zákon o silničním provozu“) v návaznosti na ustanovení § 171 a následující části šesté správního řádu. Jedná se o instalaci svislého dopravního značení B 2 „zákaz vjezdu všech vozidel“ a E 13 „text“ s časovým rozsahem „10:00 – 7:00“ a nápisem „MIMO + symbol č. 217“ a IP 4b „jednosměrný provoz“ a E 13 „text“ s časovým rozsahem „10:00 – 7:00“ a nápisem „PROVOZ (+ symbol č. 217) V OBOU SMĚRECH“ na místní komunikaci Na Krutci a dále o související instalaci svislého dopravního značení B 24a „zákaz odbočování vpravo“ a E 13 „text“ s časovým rozsahem „10:00 – 7:00“ a nápisem „MIMO + symbol č. 217“ B 24b „zákaz odbočování vlevo“ a E 13 „text“ s časovým rozsahem „10:00 – 7:00“ a nápisem „MIMO + symbol č. 217“ a IP 22 „Změna místní úpravy“ na místní komunikaci Horoměřická (dále jen OOP).
2. Navrhovatelé uvedli, že napadeným OOP došlo ke zjednosměrnění ulice Na Krutci, a to pouze v době mimo ranní dopravní špičku (od 10:00 do 7:00 hodin). Zjednosměrnění ulice Na Krutci v době mimo ranní špičku zvýšilo dopravní zátěž na Horoměřické, v ulici V Šáreckém údolí a ovlivnilo dopravu v přilehlých oblastech Dejvic a Vokovic. V důsledku vydání napadeného OOP bylo v ulici Na Krutci instalováno nepřehledné dopravní značení, které zvyšuje nebezpečí dopravní nehody a souvisejícího zranění či usmrcení při cestách ulicemi Horoměřická a Na Krutci, a to jak v době ranní špičky mezi 7:00 a 10:00 hod., tak v době mimo ni. Negativní vlivy napadeného OOP podle navrhovatelů zasáhly provoz v přilehlých oblastech Vokovic a Dejvic, včetně rezidenční dopravy soukromými vozidly i MHD, a to konkrétně v podobě zhoršení bezpečnosti provozu v ulici Na Krutci a zvýšení dopravní zátěže v ulici V Šáreckém údolí a Horoměřická.
3. Navrhovatelé tvrdí, že napadeným OOP byli zkráceni na svém právu na bezpečné životní prostředí, nerušeném užívání vlastnického práva a právu na spravedlivý proces. Namítají, že napadené OOP je nezákonné, nebylo vydáno zákonem předvídaným způsobem a je v rozporu s principem proporcionality.
4. Ve vztahu ke své aktivní legitimaci uvedli, že navrhovatel 1) je právnickou osobou založenou za účelem vzájemné podpory svých členů nebo třetích osob. Současně je vlastníkem pozemku parc. č. 4561/1 v k. ú. Dejvice, obec Praha (dále jen „areálový

pozemek“). Členy navrhovatele se mohou stát a jsou fyzické nebo právnické osoby pouze za předpokladu, že jsou vlastníky nebo spoluvlastníky alespoň jednoho pozemku ze souboru pozemků uvedených ve stanovách navrhovatele, přičemž se jedná o pozemky v katastrálním území Dejvice, obec Praha, kde katastr nemovitostí vede Katastrální úřad pro hlavní město Prahu, Katastrální pracoviště Praha (dále jen „nemovitosti“). Areálový pozemek a nemovitosti tvoří dohromady území obytného souboru Rezidence Šárecké údolí, který sestává z 50 řadových rodinných domů, klubovny, recepce, centrálního parku a dětského hřiště a související dopravní a technické infrastruktury přiléhající k ulici V Šáreckém údolí, s vyústěním do ulice Horoměřická a dále ulice Na Krutci (dále jen „areál“). V areálu má navrhovatel 1) své sídlo a provádí zde jeho správu a údržbu, jakož i správu a údržbu nemovitostí ve svém vlastnictví. Za tím účelem je areál cílem, do něhož směřují zaměstnanci navrhovatele, kteří správu areálu přímo zajišťují jako součást výkonu práce, členové orgánů družstva při zajišťování činnosti navrhovatele dle stanov, a také jeho členové, kteří se účastní rozhodování navrhovatele dle stanov, jsou účastníky akcí pořádaných navrhovatelem nebo v součinnosti s ním v klubovně, v areálovém parku, na hřišti nebo jinde na území areálu a kteří areál užívají za účelem zajištění bytových potřeb.

5. Navrhovatel 1) tvrdí, že napadeným OOP byl zkrácen především na svém právu na bezpečné životní prostředí a nerušený výkon vlastnického práva. V areálu provozuje činnosti, pro něž je zásadní podmínkou skutečné užívání práva na bezpečné životní prostředí a nerušené užívání vlastnického práva. Navrhovatel má právo na to, aby zaměstnanci jeho dodavatelů, členové jeho orgánů a členové navrhovatele mohli nerušeně a bezpečně směřovat do areálu a vyjíždět z něj hromadnou dopravou nebo soukromým vozidlem a realizovat aktivity navrhovatele, tedy spravovat nemovitosti areálu nebo je užívat. Všichni členové navrhovatele jsou vlastníky pozemků v areálu, družstvo je vlastníkem areálových pozemků, v areálu se nachází také movitý majetek navrhovatele. Navrhovatel 1) v této souvislosti poukázal na nález Ústavního soudu ze dne 30.5.2014, sp. zn. I. ÚS 59/14, jehož závěry jsou na jeho poměry plně aplikovatelné.
6. Navrhovatel 2) uvedl, že je vlastníkem pozemku parc. č. x v k. ú. D., obec P., který je ve společném jmění manželů - navrhovatele 2) a jeho manželky, a jehož součástí je stavba – rodinný dům č. p. x na adrese N. K. 2609/7a, P. 6 – D. V tomto rodinném domě navrhovatel 2) také bydlí. Rodinný dům navrhovatele 2) je dopravně napojen ulicí V Šáreckém údolí na ulice dotčené napadeným OOP (Horoměřická a Na Krutci), které umožňují dopravní napojení do centra města prostřednictvím ulice Evropská nebo mu slouží pro výjezdy z centra. Navrhovatel 2) a jeho rodině slouží tyto komunikace k cestám za místními cíli rezidenční dopravy v oblasti Dejvic a Vokovic i při cestách za pracovními i volnočasovými aktivitami mimo město.
7. Navrhovatelé uvedli, že až do doby přijetí napadeného OOP se rezidenční doprava navrhovatele 1) (spojená s obsluhou areálu) i navrhovatele 2) uskutečňovala ulicemi Horoměřická i Na Krutci. Ulice Horoměřická je zejména ve špičce značně zatížena tranzitní dopravou, a v této době je také část této tranzitní dopravy realizována prostřednictvím ulice Na Krutci. Navrhovatelé tvrdí, že negativní vlivy napadeného OOP zasáhly provoz celého areálu, který provozuje navrhovatel 1), sloužícího k bydlení a volnočasovým aktivitám jeho obyvatel, i pracovní a volnočasové aktivity navrhovatele 2), a to konkrétně v podobě zhoršení bezpečnosti provozu v ulici Na Krutci a zvýšení dopravní

zátěže v ulici V Šáreckém údolí a Horoměřická, kudy realizují cesty MHD i soukromou dopravou za svými profesními i soukromými cíli navrhovatel 1), i jeho členové a zaměstnanci i navrhovatel 2) a jeho rodinní příslušníci.

8. K napadenému OOP navrhovatelé nejprve uvedli, že výrokem napadeného OOP byla úprava označena jako přechodná, nicméně ve skutečnosti nebylo na základě napadeného OOP instalováno přechodné, ale trvalé dopravní značení. Ani z odůvodnění napadeného OOP nevyplývá, v čem má spočívat přechodný charakter předmětné úpravy provozu. Pokud se v odůvodnění napadeného OOP uvádí, že opatřením má být realizován „*zkušební provoz*“, nejedná se o přechodnou úpravu ve smyslu ustanovení § 61 odst. 3 silničního zákona.
9. Navrhovatelé dále namítli, že napadené OOP bylo vydáno, aniž by jej mohli ovlivnit podáním svých námitek či připomínek. Tento postup považují za nezákonný a spatřují v něm porušení svého práva na spravedlivý proces. Navrhovatelé poukázali na ust. § 172-174 správního řádu, podle nichž při pořízení napadeného OOP nebylo postupováno. Odpůrce k tomu odkázal na § 77 odst. 5 zákona o silničním provozu, s vysvětlením, že nedoručuje návrh opatření obecné povahy a nevyzývá dotčené osoby k podání připomínek nebo námitek, neboť se jedná o stanovení přechodné úpravy provozu na pozemních komunikacích. Navrhovatelé uvedli, že „*zkušební provoz*“ není „*přechodnou úpravou na pozemních komunikacích*“, a to ani ve zcela obecném gramatickém významu. „*Zkušební provoz*“ naopak z povahy věci může mít trvalý charakter (pokud zkušební provoz přejde plynule ze zkušební do „ostré“ fáze), čemuž ostatně odpovídá umístění stálých dopravních značek. Odpůrce tedy označil úpravu jako „přechodnou“ v rozporu se skutečným obsahem napadeného OOP a jím vymezeným dopravním opatřením. K tomu poukázali na § 61 odst. 3, § 62 odst. 2 zákona o silničním provozu, jakož i na § 1 vyhlášky č. 294/2015 Sb., který konkretizuje provedení stálých dopravních značek.
10. Nezákonnost napadeného OOP spatřují navrhovatelé v tom, že v důsledku napadeného OOP, konkrétně (i) zjednosměrněním dopravy pouze v určitých hodinách a (ii) pro nepřehlednost použitého značení, došlo v ulici Na Krutci ke vzniku dopravně nebezpečné situace, resp. ke zhoršení bezpečnosti a plynulosti silničního provozu. Při průjezdu ulicí Na Krutci hrozí setkání s vozidlem v protisměru v podstatě v kteroukoliv denní dobu, ač to řidič nemusí s ohledem na umístěné značení očekávat. Toto potvrzují každodenní zkušenosti navrhovatelů. Nebezpečí vzniklé v důsledku umístění dopravního značení na základě napadeného OOP je nejvyšší v době těsně před 7:00 hod ráno a těsně po 10:00 hod. dopoledne, protože zjednosměrněný úsek ulice Na Krutci je poměrně dlouhý. Vozidlo tak může vjet na tento úsek ještě včas, tzn. v době, kdy je ulice Na Krutci ještě obousměrná, ale vyjíždět z něj nebo ještě jím projíždět může pak již v dobu, kdy již zde podle dopravního značení platí jednosměrný provoz, a naopak. Kromě toho, že jsou tyto situace nebezpečné, jsou také pro řidiče nepředvídatelné z toho hlediska, zda řidič porušil zákaz stanovený dopravním značením, nebo nikoliv. Chybí jakékoliv světelné značení, které by řidiči před vjezdem do kritického úseku poskytlo informaci, zda ještě může celý úsek absolvovat v obousměrném provozu, nebo nikoliv. Navrhovatelé jako účastníci silničního provozu a adresáti zákazů a příkazů signalizovaných dopravními značkami tak v důsledku vydání napadeného OOP čelí vysoké právní i faktické nejistotě, která může být příčinou dopravní nehody a ublížení na zdraví, vzniklého v jejím důsledku.

11. Navrhovatelé tedy mají za to, že napadené OOP je v rozporu s ustanovením § 78 odst. 2 silničního zákona, který stanoví, že dopravní značky, světelné a akustické signály, dopravní zařízení a zařízení pro provozní informace se smějí užívat jen v takovém rozsahu a takovým způsobem, jak to nezbytně vyžaduje bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích nebo jiný důležitý veřejný zájem. Napadené OOP je též v rozporu s Technickými podmínkami TP 65 vydanými Ministerstvem dopravy, odborem pozemních komunikací, schválenými Ministerstvem dopravy pod č. j. 532/2013-120-STSP/1 ze dne 31.7.2013 s účinností od 1.8.2013.
12. Napadené OOP je podle navrhovatelů v rozporu s ustanovením § 78 odst. 2 silničního zákona také proto, že nesleduje žádný jiný důležitý veřejný zájem, a ani to o sobě netvrdí. Odůvodnění napadeného OOP uvádí: *„Správní orgán se v období posledních několika let zabýval řadou podnětů místních rezidentů z oblasti Starých Vokovic, jejichž společným jmenovatelem byla snaha o efektivní zamezení průjezdné dopravy.“* Zájem rezidentů zneprůjezdnit určitou oblast ovšem podle navrhovatelů sám o sobě veřejný zájem nepředstavuje, a napadené OOP ani neuvádí, v jakém ohledu by snad měl být tento zájem za veřejný zájem považován. V každém případě navrhovatelé namítají, že opatření, jímž se zneprůjezdní ulice Ke Krutci, sice odlehčí dopravní zátěži v této ulici, ale naopak zvyšuje dopravní zátěž v jiných ulicích, v daném případě především v ulici Horoměřické (která nadto byla již před vydáním napadeného OOP tranzitní dopravou obzvláště postižena) a v ulici V Šáreckém údolí. Napadené OOP neuvádí, na základě jaké úvahy byl upřednostněn zájem rezidentů z jedné ulice nad zájmem rezidentů v jiných ulicích, a neuvádí ani, jaký konkrétní veřejný zájem byl podkladem pro vydání napadeného OOP.
13. Navrhovatelé rovněž namítají, že napadeným OOP byl porušen princip přiměřenosti, a to především proto, že ani nestanoví žádný cíl v oblasti veřejného zájmu, jehož má být jeho zavedením dosaženo. Chybí tedy především souvislost mezi vydáním napadeného OOP a veřejným zájmem. S odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu navrhovatelé tvrdí, že není splněno ani kritérium potřeby a nelze ani posoudit kritérium nezbytnosti. V tomto ohledu mají navrhovatelé rovněž za to, že napadené OOP je nepřezkoumatelné.
14. Pokud jde o cíle, které jsou v napadeném OOP skutečně vyjádřeny, lze z jeho odůvodnění vyčíst dva cíle. První z nich je v OOP vyjádřen následovně: *„Správní orgán se v období posledních několika let zabýval řadou podnětů místních rezidentů z oblasti Starých Vokovic, jejichž společným jmenovatelem byla snaha o efektivní zamezení průjezdné dopravy.“* Cíl rezidentů v určité ulici tuto ulici zneprůjezdnit nepředstavuje dle názoru navrhovatelů přípustný cíl v oblasti veřejného zájmu. Napadené OOP ani neuvádí, v jakém ohledu by snad měl být tento cíl za veřejný zájem považován. Pokud se zneprůjezdní ulice Ke Krutci, tak to znamená, že dopravní zátěž v jiných ulicích se zvýší – v daném případě v ulici Horoměřická (která nadto byla již před vydáním napadeného OOP tranzitní dopravou obzvláště postižena) a v ulici V Šáreckém údolí, kde probíhají každodenní činnosti navrhovatelů. V odůvodnění napadeného OOP není uvedeno nic o tom, na základě jaké úvahy byl upřednostněn zájem rezidentů z jedné ulice nad zájmem rezidentů v jiných ulicích v oblasti Vokovic a Dejvic.

15. Druhý možný cíl vydání napadeného OOP je v jeho odůvodnění vyjádřen takto: „*Toto opatření obecné povahy reflektuje závěry odborné komise a stanovuje příslušné dopravní značení ve zkušebním provozu od 1.8.2018 do 31.12.2018.*“ Dle názoru navrhovatelů nepředstavuje „zkušební provoz“ relevantní cíl v oblasti veřejného zájmu. Pro takový závěr nejsou uvedeny žádné relevantní skutečnosti. Napadené OOP pouze odkazuje na blíže neurčené „závěry odborné komise“. Pokud by měl být přece uvedený „zkušební provoz“ relevantním cílem napadeného OOP, není vůbec jasný vztah napadeného OOP k takto definovanému cíli, protože samo OOP uvádí, že zjednosměrnění ulice Na Krutci k vyřešení dopravních problémů v oblasti nepovede, naopak ještě zhorší již tak špatnou situaci na ulici Horoměřická. Rovněž pak nemůže zjednosměrnění ulice Na Krutci přinést obyvatelům této ulice jimi požadované zamezení průjezdné dopravy, protože v době ranní špičky, kdy je nejhustší doprava, je v ulici Na Krutci zaveden obousměrný provoz. Takto definovaný cíl tedy napadené OOP uspokojivým způsobem neřeší.
16. Napadené OOP se promítá jednoznačně negativním způsobem do situace rezidentů v celé oblasti; zjednosměrnění ulice na Krutci s výjimkou doby od 7:00 do 10:00 hodin, kdy je ulice naopak obousměrná, způsobuje zvýšení nebezpečí provozu na této ulici pro všechny účastníky silničního provozu, včetně rezidentů v ulici Na Krutci, a kromě toho napadené OOP způsobilo zhoršení kapacitních problémů na Horoměřické a v ulici V Šáreckém údolí, kde prodlužuje dobu jízdy nejen soukromé automobilové dopravy, ale rovněž MHD. Napadené OOP přitom nevychází z žádných přezkoumatelných podkladů – nebyla připravena ani vyhodnocena žádná dopravní studie, která by umožnila jakkoliv vyhodnotit účinky navrhovaného opatření na dopravu v oblasti Dejvic a Vokovic.
17. Odpůrce navrhl zamítnutí návrhu. Ve vyjádření k návrhu uvedl, že tvrzené zkrácení práv navrhovatelů na bezpečné životní prostředí, nerušené užívání vlastnického práva a práva na spravedlivý proces není v návrhu nikterak argumentačně specifikováno. Není tedy jasné, z čeho navrhovatelé dovozují, že by dočasnou úpravou dopravního režimu místní komunikace Na Krutci, vzdálené od místa jejich působnosti trasou po komunikační síti cca 800 m (resp. 1 500 m), mohlo dojít k reálnému ohrožení uváděného, jakož i k ohrožení jejich subjektivních práv.
18. Je skutečností, že dopravní úpravy zamezující možnosti legálního průjezdu v dříve průjezdné trase mohou mít vliv na navýšení intenzity provozu v jiných trasách, které zabezpečují jisté alternativní spojení. V dané věci je spojení severozápadního segmentu hlavního města Prahy a dalších návazných obcí za Prahou zabezpečeno po páteřní síti pozemních komunikací prostřednictvím ulic Horoměřická a Evropská. Tato nadřazená kapacitní komunikační síť, kterou představují místní komunikace I. třídy, nebyla napadeným OOP nikterak dotčena a provoz na těchto komunikacích nebyl samostatně regulován. K regulaci došlo pouze na komunikaci nižšího dopravního významu, konkrétně na místní komunikaci III. třídy Na Krutci, která je obslužnou komunikací ve smyslu § 6 odst. 2 písm. c) zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, v platném znění (dále jen „zákon o pozemních komunikacích“), a nemá tedy de facto suplovat nadřazený komunikační systém – v daném případě místní komunikaci I. třídy Horoměřická, jež je dopravně významnou sběrnou komunikací s omezením přímého připojení sousedních nemovitostí ve smyslu § 6 odst. 2 písm. b) zákona o pozemních komunikacích.

19. Přesto i napadeným OOP upravená regulace na komunikaci Na Krutci byla zvolena v době mimo intenzivní provoz ranní dopravní špičky, a to s cílem co nejmenšího zásahu do plynulosti dopravy po hlavním komunikačním tahu. Navrhovateli tvrzené zvýšení intenzity dopravního provozu na místní komunikaci II. třídy V Šáreckém údolí není v jejich návrhu nikterak doloženo a správní orgán považuje toto tvrzení za účelové a velmi sporné, neboť tato komunikace zabezpečuje jiné dopravní vztahy v území a nelze důvodně předpokládat, že by její využívání v souvislosti s úpravou dopravního provozu na komunikaci Na Krutci bylo skutečně významně navýšeno. Odpůrce k tomu přiložil graf počtu vozidel projíždějících v ulici V Šáreckém údolí, který uvedené tvrzení odpůrce potvrzuje a porovnává hodnoty z typového dne roku 2017 s rokem 2018 (při účinnosti napadeného OOP), přičemž tyto hodnoty vykazují obdobné zatížení Šáreckého údolí.
20. Odpůrce dále uvedl, že ulice Horoměřická, jakož i další navazující síť komunikací, je dlouhodobě výrazně přetěžována, a to zejména v důsledku dlouhodobě se zvyšující motorizace a suburbanizace v okolí hlavního města Prahy. Ke zvýšenému vytížení této komunikace nepochybně v posledním období přispívají dokonce i sami navrhovatelé, kteří tvoří družstvo, jež zahrnuje vlastníky novostaveb bytových domů mezi ulicemi Horoměřická a V Šáreckém údolí.
21. K námitce, že napadené OOP nebylo vydáno zákonem stanoveným způsobem, odpůrce uvedl, že ustanovení § 77 odst. 5 zákona o silničním provozu jednoznačně umožňuje vydat přechodnou úpravu provozu na pozemních komunikacích, a to způsobem, který je předpokládán v poslední větě tohoto ustanovení (*„jde-li o stanovení přechodné úpravy provozu na pozemních komunikacích, nedoručuje příslušný správní úřad návrh opatření obecné povahy a nevyzývá dotčené osoby k podávání připomínek nebo námitek; opatření obecné povahy nabývá účinnosti pátým dnem po vyvěšení“*).
22. Odpůrce považuje za stěžejní argumentaci navrhovatelů odkazem na § 61 odst. 3 zákona o silničním provozu, pokud uvádějí, že každá přechodná úprava musí být provedena přenosnými dopravními značkami svislými. K tomu odpůrce uvádí, že napadené OOP nikterak nespecifikuje, jaké má být fyzické provedení dopravního značení v terénu. V této věci zvolil správce pozemních komunikací, resp. správce příslušného dopravního značení, osazení značek v provedení „pevném“ neboli trvalém. K tomu odpůrce dodal, že není explicitně specifikováno to, zda skutečně objektivně nelze považovat zvolené provedení, realizované mimo působnost správního orgánu, za přenosné dopravní značky svislé. Je nanejvýš logické a pochopitelné, že zhotovitel dopravního značení volí vždy variantu osazení a upevnění značek dle konkrétních podmínek a daného stanoviště (zde např. v případě značení IP 22 osazením na sloup veřejného osvětlení), přičemž se zpravidla jedná o osazení v charakteru jisté dočasnosti, v daném případě osazení nestavebního provedení.
23. Odpůrce nepožadoval po zhotoviteli dopravního značení, aby jej provedl v reálně uskutečněné variantě. Tudíž nelze klást danému správnímu orgánu za vinu, jak byla konkrétně fyzicky akce osazení dopravního značení jeho zhotovitelem provedena. Odpůrce v dané věci sám není zhotovitelem daného opatření, napadené OOP vždy v terénu realizuje příslušný správce, resp. odborně způsobilá firma. Odpůrce nicméně považuje za zcela pochopitelné, že správce dopravního značení zvolil variantu provedení dopravního značení v pevné formě, neboť při realizaci přechodné úpravy s delším časovým

horizontem, v tomto případě 5 měsíců (nikoliv 6 měsíců, jak uvádí navrhovatelé), je nepochybně rozumné upevnit příslušné značení způsobem, který zabezpečí jeho trvanlivost a nemožnost jeho případného neoprávněného odstranění. U dočasných opatření se v praxi děje velmi často, že účastníci silničního provozu, kteří mají s daným opatřením jakýkoliv problém, neváhají nedovoleně dané značení odstraňovat či jej přemisťovat (v praxi se toto nejčastěji stává v případě zákazového dopravního značení, typicky při umístění dopravního značení zákaz zastavení – č. B 28). V případě dlouhodobějších dočasných dopravních opatření je ustálená praxe v osazování dopravního značení dlouhodobě taková, že je používáno tzv. formy pevného osazení, a to s ohledem na jednodušší údržbu daného značení a vyšší fixaci daného opatření v terénu.

24. Osazení dopravních značek, jež byly předmětem napadeného OOP, bylo ze strany správce komunikace (zhotovitele) provedeno tím způsobem, že došlo pouze k instalaci vlastních tabulí svislých značek formou připevnění pomocí upínacích svorek na stávající (již dříve instalované) sloupky dopravního značení. I z tohoto pohledu by jistě nebylo racionální a ekonomické nevyužít stávajících pevných sloupků a realizovat opatření na přenosných sloupcích a podstavcích. V této souvislosti odpůrce dále konstatoval, že správce daného dopravního značení požádal o označení obou sloupků nalepením červených a bílých pruhů, aby bylo pro řidiče srozumitelně rozlišeno, že se jedná o přechodnou úpravu. Odpůrce má za to, že předmětem OOP není (a ani nemůže být) technická specifikace vlastního způsobu instalace dopravního značení, a proto jsou tyto námitky nedůvodné.
25. Tvrzení navrhovatelů o tom, že odpůrce chtěl řádný postup vydávání OOP obejít, považuje odpůrce za neopodstatněný. Pokud by bylo napadené OOP vyhodnoceno jako vhodné k trvalé realizaci formou místní úpravy provozu na pozemních komunikacích, pak bude odpůrce projednávat tuto místní úpravu zcela v intencích stanoveného postupu jako správní akt se specificky konkretizovaným předmětem a s obecně určenými adresáty a dotčená veřejnost bude mít možnost podávat proti předmětnému návrhu námitky a připomínky, jejichž prostřednictvím může ovlivnit řízení o vydání opatření obecné povahy, a vyjádřit tak svůj názor či postoj vůči realizovanému řízení. Městská část Praha 6 jakožto iniciátor napadeného OOP v tuto chvíli není rozhodnuta o tom, zda bude mít zájem na dalším projednání předmětného opatření, neboť je potřeba odborně vyhodnotit dopady daného opatření ve všech jeho souvislostech, zejména s akcentem na posouzení vyššího výskytu kongescí na Horoměřické ulici. Termín vyhodnocení je stanoven do konce roku 2018 s tím, že po tomto datu bude zcela nepochybně v dané ulici navrácen původní (trvalý) dopravní režim a v období prvního čtvrtletí 2019 budou případně učiněny kroky, které povedou k zahájení procesu vydání opatření obecné povahy ve formě trvalé místní úpravy provozu na pozemních komunikacích.
26. Odpůrce se dále neztotožňuje s námitkou, že by předmětem napadeného OOP bylo nepřehledné použití dopravního značení, vytvářející dopravně nebezpečné situace. Údajné nebezpečí střetu protijedoucích vozidel nepovažuje správní orgán za relevantní, neboť v době těsně před a po účinnosti omezení lze logicky očekávat od řidičů zvýšenou pozornost v dotčeném úseku komunikace a nutnost uzpůsobit jízdu takovým způsobem, kdy je možné důvodně očekávat jízdu vozidla v protisměru. Navrhovateli předjímané porušování dopravních předpisů ve formě porušení zákazu vjezdu všech vozidel (značení č. B 2) je nepochybně excesem v silničním provozu, za který nese zodpovědnost konkrétní řidič,

jenž dané zákazové dopravní značení poruší, a dopustí se tak protiprávního jednání. Tvrzeň rozpor s § 78 odst. 2 zákona o silničním provozu je ze strany navrhovatelů formulován pouze obecně, bez konkretizace tvrzeného rozporu. Odůvodnění napadeného OOP naopak jasně specifikuje důvody, které vedly odpůrce k tomu, že danou přechodnou úpravu provozu stanovil.

27. K námitce nepřiměřenosti napadeného OOP odpůrce uvedl, že cílem přechodného OOP je ochrana rezidentů v lokalitě Staré Vokovice před negativními externalitami dopravní zátěže, která je generována především průjezdnou dopravou projíždějící ulicí Na Krutci a dále ulicí Vokovická. Lze sice souhlasit s tím, že v případě úpravy směrovosti ulice Na Krutci dochází logicky k jistému navýšení dopravní zátěže v jiné komunikační trase, nicméně je třeba zopakovat, že tuto trasu představuje Horoměřická ulice, jež byla na vyšší dopravní zátěž konstruována a stavebně připravena (na rozdíl od ulice Na Krutci), nadto je převážná část komunikace Horoměřická vedena v trase mimo rezidenční obytnou zástavbu.
28. Navrhovatel 1) reagoval na vyjádření odpůrce replikou, v níž podal argumentaci proti odpůrcem vyjádřeným pochybnostem o své aktivní legitimaci. Nad rámec tvrzení uplatněných v návrhu poukázal na problematickou dopravní obsluhu MHD v lokalitě a s tím související závislost členů navrhovatele na dopravě vlastními vozidly. Tuto dopravu však uzavření ulice Na Krutci komplikuje. Stále se jedná pouze o místní dopravu a nikoliv o dopravu mimo území obce - na letiště, na městský okruh, směr Petřiny apod. (Nejen) členům navrhovatele nový zákaz nesmyslně prodlužuje dojezdovou dobu.
29. K namítanému zásahu do práva na bezpečné životní prostředí navrhovatel 1) odkázal na fotografie zachycující vozidla jedoucí v protisměru po ulici Na Krutci, která pořídil navrhovatel 2). Jedná se o každodenní a setrvalou situaci, která je důsledkem nepřehledného značení. Fotografie byly pořízeny v pátek dne 2. listopadu ve 12:50, kdy k pořízení fotografií postačovalo na místě, kde jsou pořízeny, setrvat pouhých 10 minut, což vypovídá o četnosti tohoto jevu v lokalitě. Úvahy odpůrce o tom, že tito řidiči porušují zákon, jsou zcela mimo předmět relevantní diskuse. Nic to totiž nemění na tom, že členové navrhovatele se právem cítí a skutečně jsou tímto jevem ohroženi, přičemž tento masivní jev vzniká v důsledku nebezpečně umístěného dopravního značení. Odpůrce přitom nikde a nijak nevysvětluje, jak obousměrná doprava ulicí Na Krutci ohrožovala jakýkoliv veřejný zájem, čím to bylo prokázáno a na základě jakých objektivních podkladů v souvislosti s takovým veřejným zájmem bylo napadené OOP vydáno.
30. K vyjádření odpůrce zaslal repliku s obdobným obsahem též navrhovatel 2). Ten ke zpochybňované aktivní legitimaci uvedl, že je obyvatelem Šareckého údolí a ulici Na Krutci užívá k místní dopravě na území obce. Napadené OOP především představuje zásah do jeho vlastnického práva. Komunikaci Na Krutci užívá denně k výjezdu na Veleslavin, a to výhradně po 10:00 dopoledne. Komunikace Horoměřická je denně ucpaná do 10:00 hod., což ostatně přiznává i odpůrce. Navrhovatel (i jeho rodina a sousedé) se dostává k jedinému obchodu v širokém okolí, který se nachází v ulici K Červenému vrchu. Přes ulici Horoměřickou to nyní má 3,9 km, přičemž dobu dojezdu nelze stanovit, protože závisí na hustotě dopravy na Horoměřické. Přes ulici Na Krutci cesta měří 2,2 km a doba dojezdu je

vždy 5 minut. Pro každý nákup musí navrhovatel jezdit o 1,7 km delší trasu, včetně prodloužení času na cestě. Totéž se týká volnočasových aktivit navrhovatele.

Posouzení Městským soudem v Praze

31. Městský soud v Praze se nejprve zabýval tím, zda jsou splněny všechny zákonné podmínky pro to, aby mohl přistoupit k věcnému projednání návrhu.
32. Na prvním místě je třeba uvést, že napadené OOP je opatřením obecné povahy, neboť se jím stanoví místní úprava provozu na pozemních komunikacích, která zakládá pro účastníky provozu odlišné povinnosti, než by měly být podle obecné zákonné úpravy provozu na pozemních komunikacích (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 7.1.2009, č.j. 2 Ao 3/2008-100, č. 1794/2009 Sb. NSS, ze dne 4.5.2011, č.j. 9 Ao 2/2011-53, ze dne 4.12.2014, č.j. 1 As 122/2014-51, či ze dne 23.2.2016, č.j. 7 As 296/2015-56), a to nejen z hlediska svého obsahu, ale též z hlediska formy (§ 77 odst. 5 zákona o silničním provozu).
33. Podle § 101a odst. 1 s.ř.s. je *návrh na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho částí je oprávněn podat ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech opatřením obecné povahy, vydaným správním orgánem, zkrácen. Pokud je podle zákona současně oprávněn ve věci, ve které bylo opatřením obecné povahy užito, podat ve správním soudnictví žalobu nebo jiný návrh, může navrhnout zrušení opatření obecné povahy jen společně s takovým návrhem.*
34. Podmínka aktivní legitimace navrhovatele je v případě návrhu na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části dána „tvrzením o zkrácení na svých právech opatřením obecné povahy“. Naplněním této podmínky se již v rámci své rozhodovací činnosti zabýval Nejvyšší správní soud. Ze stěžejních závěrů, které lze obecně vztáhnout též na řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy, jímž se stanoví místní úprava provozu, lze poukázat na následující závěry rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu obsažené v usnesení ze dne 21.7.2009, č.j. 1 Ao 1/2009-120.
35. „*Navrhovatel tedy musí v první řadě tvrdit, že existují určitá jemu náležející subjektivní práva, která jsou opatřením obecné povahy dotčena. Nestačí tedy, tvrdí-li navrhovatel, že opatření obecné povahy či procedura vedoucího k jeho vydání jsou nezákonné, aniž by současně tvrdil, že se tato nezákonnost dotýká jeho právní sféry. (...) Bude-li již z obsahu samotných tvrzení navrhovatele (doplněných případně postupem podle § 37 odst. 5 věty první s. ř. s.) patrné, že i kdyby byla pravdivá, nemůže být navrhovatel (zejména pro povahu věci nebo jinou zcela zjevnou skutečnost) ve své právní sféře opatřením obecné povahy dotčen, je na místě odmítnout návrh jako nepřijatelný podle § 46 odst. 1 písm. c) s.ř.s. (...) Splnění podmínek aktivní procesní legitimace bude tedy dáno, bude-li stěžovatel logicky konsekventně a myslitelně tvrdit možnost dotčení jeho právní sféry příslušným opatřením obecné povahy. To, zda je dotčení podle povahy věci vůbec myslitelné, závisí na povaze a předmětu, obsahu a způsobu regulace prováděné konkrétním opatřením obecné povahy, napadeným návrhem na jeho zrušení.*“
36. „[41] *K přípustnosti návrhu však navrhovateli nepostačí, aby namítal pouze takové porušení procedurálních pravidel, které mohlo sice objektivně vést k nezákonnosti opatření obecné povahy, avšak žádným způsobem nemohlo způsobit, že tato nezákonnost se dotkla jeho vlastní*

právní sféry. Přípustnost návrhu je totiž ve smyslu § 101a s. ř. s. dána tím, že navrhovatel tvrdí zkrácení svých vlastních práv; navrhovatel tedy nemá oprávnění podat actio popularis. Bude proto vždy na posouzení konkrétního případu v rámci posuzování přípustnosti návrhu, zda tvrzení navrhovatele o určitém porušení procedury vedoucí k přijetí opatření obecné povahy jsou taková, že a priori vylučují možnost, že by se takové porušení mohlo projevit v jeho právní sféře; platí zde, že v pochybnostech je nutno přiklonit se k přípustnosti soudní ochrany.“

37. S vědomím těchto závěrů přistoupil Městský soud v Praze k posouzení aktivní legitimace navrhovatelů i v této věci. Přitom vyšel z předpokladu, že umístění dopravního značení, jehož účelem je regulace provozu na pozemních komunikacích v určitém úseku, sice ovlivňuje každého uživatele takové komunikace, jemuž je určeno, tj. každého, kdo je povinen při průjezdu regulovaným úsekem předmětné dopravní značení respektovat a řídit se jím, aktivní legitimaci k návrhu na zrušení OOP, jímž bylo toto dopravní značení umístěno, však nelze bez dalšího přiznat každému takovému uživateli (srov. jinou situaci v případě rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 24.10.2013, č.j. 4 AOs 3/2013-33). Podmínkou jejího přiznání v těchto případech musí nutně být tvrzení o zkrácení takového subjektivního práva navrhovatele, které lze přímému působení napadeného OOP přisuzovat.
38. Aby tedy mohla být navrhovatelům aktivní legitimace v řízení o zrušení napadeného OOP přiznána, soud zkoumal, zda jsou u každého z nich naplněny následující podmínky: 1) tvrdí zkrácení na subjektivním právu (resp. dotčení ve své právní sféře), 2) toto subjektivní právo navrhovateli přísluší (resp. se má za to, že mu přísluší), a 3) tvrzené zkrácení na subjektivním právu nespadá zcela mimo rámec přímých dopadů napadeného OOP.

K aktivní legitimaci navrhovatele 1)

39. Navrhovatel 1) je právnickou osobou – družstvem. Vznikl v dubnu roku 2016 a z jeho stanov vyplývá, že se tak stalo „za účelem vzájemné podpory svých členů nebo třetích osob a i za účelem podnikání“. Podle čl. 4 stanov je účel družstva *soukromý* a družstvo je založeno v *soukromém zájmu*. Podle čl. 5 odst. 2 stanov je předmětem činnosti družstva „*pronájem nemovitostí, bytů a nebytových prostor*“ a „*správa a údržba majetku ve vlastnictví družstva a jeho členů*“. Podle čl. 10 stanov je po vzniku družstva (s výjimkou jeho zakladatelů) členství v družstvu vázáno na vlastnictví pozemku parc. č. 4561/16-73, 4562/2 a 4652/3 v k.ú. Dejvice. Uvedené (areálové) pozemky jsou od dopravního značení, které bylo na základě napadeného OOP umístěno, vzdáleny po komunikační síti cca 800 m a vzdušnou čarou cca 300 m.
40. Navrhovatel 1) tvrdil zkrácení na nerušeném užívání vlastnického práva, práva na bezpečné životní prostředí a práva na spravedlivý proces.
41. K tvrzenému zkrácení na vlastnickém právu lze s ohledem na obsah stanov navrhovatele 1) uvést, že toto subjektivní právo mu bezesporu náleží, ostatně právě za účelem ochrany vlastnictví svých členů byl navrhovatel 1) založen. Soud má však za to, že tvrzené zkrácení na vlastnickém právu navrhovatele 1) spadá zcela mimo rámec přímých dopadů napadeného OOP, kterým je dopravní značení umístěné v několikasetmetrové vzdálenosti od pozemků ve vlastnictví navrhovatele 1). Jakkoli navrhovatel 1) tvrdí, že jeho členové a

zaměstnanci užívají komunikaci, které se napadené OOP přímo dotýká, soud neshledává žádnou přímou souvislost mezi touto skutečností a tvrzeným zásahem do užívací složky vlastnického práva k nemovitostem navrhovatele 1), resp. jeho členů.

42. Skutečnost, že v důsledku umístění dopravního značení nemohou členové navrhovatele 1) mimo dopravní špičku užívat komunikaci „Na Krutci“ jako jednu z odjezdových komunikačních alternativ, nelze podle soudu považovat za omezení vlastnického práva k předmětným (areálovým) pozemkům. Navrhovatel 1), resp. jeho členové, nejsou žádným způsobem omezeni v užívání nemovitostí ve svém vlastnictví; do areálového pozemku vjíždějí z komunikace Horoměřická, resp. z komunikace V Šáreckém údolí, a umístění předmětného dopravního značení jim v tom žádným způsobem nebrání ani jim tento přístup neomezuje. Pokud tedy navrhovatel 1) tvrdil zkrácení na užívání vlastnického práva, aniž by toto tvrzení konkretizoval takovým způsobem, z něhož by byly zřejmé přímé dopady napadeného OOP do tohoto subjektivního práva, takové tvrzení mu aktivní legitimaci nezaložilo.
43. Pokud navrhovatel 1) dále tvrdil zkrácení na právu na „bezpečné životní prostředí“, soud konstatuje, že takové právo mu nepřísluší. Předmět činnosti družstva se týká výlučně nemovitostí ve vlastnictví družstva a jeho členů, proklamaci „vzájemné podpory“ členů družstva je tak nutno vnímat pouze v těchto intencích. Ve stanovách navrhovatele 1) je zřetelně deklarováno směřování jeho činnosti k ochraně soukromých zájmů, mezi něž nespadá ani „ochrana životního prostředí“, ani „bezpečný provoz na pozemních komunikacích“, což jsou zájmy veřejného charakteru, na jejichž ochranu se navrhovatel 1) dle svých stanov rozhodně nezaměřuje.
44. Z tohoto důvodu nelze na posouzení aktivní legitimace navrhovatele 1) aplikovat ani náleзовou judikaturu Ústavního soudu (náleз ze dne 30.5.2014, sp. zn. I. ÚS 59/14, náleз ze dne 13.10.2015, č.j. IV. ÚS 3572/14), která se týká aktivní legitimace spolků v řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy v podobě územního plánu, a kde Ústavní soud mj. vyslovil: *„Spolek dožadující se zrušení opatření obecné povahy (...) musí předně tvrdit, že byl tímto opatřením dotčen na svých subjektivních právech. (...) Nepostačuje, pokud by občanské sdružení tvrdilo, že opatření obecné povahy či procedura vedoucí k jeho vydání byly nezákonné - bez toho, aby současně tvrdilo, že se tato nezákonnost dotýká jeho právní sféry. (...) Podstatným kritériem zde musí nepochybně být místní vztah navrhovatele k lokalitě regulované územním plánem. Má-li spolek sídlo na tomto území nebo jsou-li jeho členové vlastníky nemovitostí potenciálně dotčených opatřením plynoucím z územního plánu, pak by mu v zásadě měla svědčit aktivní legitimace k podání návrhu. Věcné (materiální) legitimační důvody, vycházející z předmětu činnosti spolku, se pak odvozují právě od místního vztahu k napadenému opatření obecné povahy. V některých případech mohou působit místní a věcné důvody v synergii, a nemusí jít ani o "ekologický" spolek. Tak kupříkladu založí-li občané žijící v určitém městě nebo jeho městské části spolek k ochraně svých zájmů a územní plán by měl zasáhnout do rekreační zóny, v níž jsou zvyklí trávit svůj volný čas, pak připadá v úvahu přiznat spolku aktivní legitimaci bez ohledu na detaily vymezení jeho předmětu činnosti. V jiných situacích může pro účely posouzení aktivní legitimace spolku sebrát důležitou roli zaměření spolku na aktivitu, která má lokální opodstatnění (ochrana určitého druhu živočichů, rostlin). Obecně tu lze říci, že z hlediska posouzení zákonné podmínky zkrácení na právech bude věrohodnější místní "zavedenost", tedy již delší časové působení spolku. Není však možné vyloučit ani založení*

spolku ad hoc za účelem vážícím se k územnímu plánu. Skutečnost, že občan dá přednost prosazování svého zájmu formou sdružení se s jinými občany, nelze přičítat k jeho tíži.“ Přitom však „zmíněná kritéria nemusí působit jen v relaci k těm spolkům, jejichž hlavní činností je ochrana přírody a krajiny. Naznačená měřítko, jež budou nepochybně judikaturou konkretizována, lze vztáhnout na spolky bez ohledu na předmět činnosti, a to takové, u nichž bude dán předpoklad zkrácení na právech opatřením obecné povahy ve smyslu § 101a odst. 1 s. ř. s.“

45. Soud má za to, že navrhovatel 1) nevyhovuje kritériím vymezeným citovanou nálezovou judikaturou, neboť byl založen a vyvíjí činnost směřující k ochraně takového zájmu svých členů (zájem na ochraně vlastnického práva k nemovitostem), jehož se napadené OOP netýká a nijak do něj přímo nezasahuje. Navrhovatel 1) není oprávněn hájit takové zájmy svých členů, které jsou mimo rámec jeho činnosti, tj. k jejichž ochraně nebyl navrhovatel 1) založen.
46. Ve vztahu k tvrzenému zkrácení navrhovatele 1) na procesních právech tím, že se nemohl podílet na procesu přijetí napadeného OOP, je pak nutno v souladu se shora uvedenou judikaturou uvést, že není-li nastoleno akceptovatelné tvrzení o zkrácení na jeho vlastních subjektivních právech, resp. takové dotčení v jeho vlastní právní sféře, které by bylo možné považovat za zkrácení (dotčení) v důsledku přímého působení umístěného dopravního značení, tvrzená procesní pochybení nemohou sama o sobě navrhovateli 1) aktivní legitimaci založit.

K aktivní legitimaci navrhovatele 2)

47. Navrhovatel 2) je fyzickou osobou, který je (spolu)vlastníkem nemovitosti, jež se nachází ve vzdálenosti po komunikační síti cca 1 500 m a vzdušnou čarou cca 1000 m od umístěného dopravního značení. Obdobně jako navrhovatel 1) poukázal navrhovatel 2) na to, že komunikace dotčené napadeným OOP využívá při cestách za pracovními či osobními aktivitami a rovněž tvrdí zkrácení na svém vlastnickém právu, na právu na bezpečné životní prostředí, jakož i na právu na spravedlivý proces.
48. Ani v případě navrhovatele 2) soud neshledal, že by tvrzené zkrácení vlastnického práva v důsledku umístění dopravního značení na podkladě napadeného OOP mohlo založit jeho aktivní procesní legitimaci. Nemovitosti ve vlastnictví navrhovatele 2) jsou umístěny v ještě větší vzdálenosti od umístěného dopravního značení, než je tomu v případě navrhovatele 1), nadto na další navazující komunikaci (K. K.). Mezi umístěním dopravního značení a možností užívat nemovitosti ve vlastnictví navrhovatele 2) neshledává soud žádnou přímou souvislost. Za zkrácení na vlastnickém právu nelze považovat skutečnost, že je navrhovatel v určitou denní dobu omezen ve výběru komunikace, kterou může využít při odjezdu z místa svého bydliště. Součástí vlastnického práva bezpochyby není právo na dojezd v určitém čase do místa, kde se předmět vlastnictví nachází, pokud zde nepochybně existují jiné, srovnatelné možnosti.
49. Obdobně jako v případě navrhovatele 1), přístup na nemovitosti ve vlastnictví navrhovatele 2) jako takový není v důsledku umístění dopravního značení na podkladě napadeného OOP nijak omezen. Tvrzené zkrácení na vlastnickém právu navrhovatele 2) tedy soud shledal mimo rámec přímých dopadů umístěného dopravního značení, a v tomto

směru tedy neshledal, že by byl navrhovatel 2) k podání návrhu na zrušení napadeného OOP procesně legitimován.

50. Navrhovatel 2) se dále svoji aktivní legitimaci pokusil založit tím, že je v důsledku napadeného OOP zkrácen na svém právu na bezpečné životní prostředí. Pod pojem „bezpečné životní prostředí“ navrhovatel 2) podřazuje to, že v důsledku umístění dopravního značení, které považuje za nepřehledné a matoucí, je ohrožen na své bezpečnosti při užití pozemní komunikace „Na Krutci“ ve směru na komunikaci „Horoměřická“ mimo dopravní špičku, tj. za situace, kdy je provoz na komunikaci „Na Krutci“ zjednosměrněn. Toto ohrožení spatřuje v tom, že ostatní řidiči umístěné dopravní značení nerespektují a jezdí v protisměru, i když jim to umístěné dopravní značení (v určenou denní dobu, tj. mimo dopravní špičku) zapovídá. V uvedených obavách však soud nespatřuje zkrácení navrhovatele 2) na jakémkoli subjektivním právu.
51. Bezpečnost na pozemních komunikacích je veřejným zájmem, jemuž právo (prostřednictvím zvláštních zákonů) poskytuje ochranu. Z povinnosti dodržovat dopravní předpisy, resp. z porušování těchto předpisů, nelze dovozovat subjektivní „právo na dodržování dopravních předpisů ze strany třetích osob“. I kdyby však hypoteticky takové právo navrhovatel 2) měl, jeho případné zkrácení by nebylo přímým důsledkem umístění jakéhokoli dopravního značení. Tvrzení navrhovatele 2) je paradoxní za situace, kdy v době dopravní špičky je dotčená pozemní komunikace užívána obousměrně, a lze tak důvodně předpokládat, že je dimenzována na obousměrný provoz, jehož zachování navrhovatel 2) zjevně požaduje. Za porušení svého práva, resp. ohrožení vlastní bezpečnosti, však navrhovatel 2) považuje situaci, kdy je při průjezdu dotčenou komunikací v době jednosměrného provozu překvapen protijedoucím vozidlem řidiče, který nerespektoval umístěné dopravní značení. Na jednu stranu tedy navrhovatel 2) požaduje obousměrný provoz na komunikaci Na Krutci bez omezení, na druhou stranu se však protijedoucích vozidel na této komunikaci obává. K tomu lze dodat, že při provozu na pozemních komunikacích je navrhovatel 2), stejně jako ostatní účastníci silničního provozu, povinen chovat se obezřetně a rychlost své jízdy přizpůsobit *zejména svým schopnostem, vlastnostem vozidla a nákladu, předpokládanému stavebnímu a dopravně technickému stavu pozemní komunikace, její kategorii a třídě, povětrnostním podmínkám a jiným okolnostem, které je možno předvídat; přičemž smí jet jen takovou rychlostí, aby byl schopen zastavit vozidlo na vzdálenost, na kterou má rozhled* (§ 18 odst. 1 zákona o silničním provozu), jakož i dodržovat pravidlo jízdy při pravém okraji vozovky (§ 11 odst. 1 zákona o silničním provozu).
52. K tvrzení navrhovatele 2), že má v důsledku nemožnosti využít komunikace „Na Krutci“ z místa svého bydliště mimo dopravní špičku, tj. když motorovým vozidlem míří za svými volnočasovými aktivitami (koupaliště, golf) či za nákupem potravin, delší dojezdovou vzdálenost do těchto míst, soud uvádí, že ani při extenzivním výkladu práva na soukromý život nelze uvedené „nepohodlí“ považovat za relevantní tvrzení o zkrácení subjektivního práva, resp. dotčení právní sféry navrhovatele 2) v důsledku napadeného OOP. Soukromý zájem navrhovatele 2) – zde na kratším dojezdovém čase či na méně rušném provozu na jím užívaných pozemních komunikacích, byť může být pochopitelný, nelze vždy klást na úroveň subjektivního práva, jemuž má být poskytnuta ochrana. Aktivní legitimaci

navrhovatele 2) tedy soud na základě těchto tvrzení (tj. bez ohledu na jejich pravdivost) neshledal.

53. Ve vztahu k tvrzeným procesním nedostatkům lze odkázat na již výše uvedené závěry v části zabývající se aktivní legitimací navrhovatele 1). Není-li dáno relevantní tvrzení o dotčení právní sféry navrhovatele 2) v důsledku napadeného OOP, tvrzení o porušení procesních pravidel nemůže samo o sobě aktivní legitimaci tohoto navrhovatele založit. Úkolem soudu není posuzovat procesní „čistotu“ postupů vedoucích k přijetí správních aktů, aniž by byl naplněn předpoklad, že případná zjištěná nezákonnost mohla mít dopady do právní sféry navrhovatelů. Teprve relevantní tvrzení o dotčení jejich právní sféry by navrhovatelům založilo aktivní legitimaci a při splnění ostatních zákonných podmínek by vedlo k věcnému přezkumu napadeného OOP, v jehož rámci by soud zkoumal též důvodnost namítaného porušení procesních práv a případný vliv jeho dopadů do právní sféry navrhovatelů. Pokud však tato podmínka splněna nebyla, k věcnému přezkumu napadeného OOP není důvod.
54. Nad rámec nutného odůvodnění tohoto rozhodnutí uvádí soud k obavám navrhovatelů, že napadené OOP není opatřením dočasným, nýbrž opatřením umisťujícím předmětné dopravní značení natrvalo, že tuto skutečnost z napadeného OOP dovodit nelze. Součástí výroku napadeného OOP je totiž stanovení platnosti vlastní přechodné úpravy, a sice od 1.8.2018 do 31.12.2018, a s dočasností místní úpravy provozu koresponduje též odůvodnění napadeného OOP. Nutno dodat, že opatření obecné povahy, kterým by případně mělo být rozhodnuto o (stálé) místní úpravě provozu, podléhá námitkovému (připomínkovému) řízení podle § 172 správního řádu.
55. Z výše popsaných důvodů soud přistoupil k odmítnutí návrhu na zrušení napadeného OOP podle § 46 odst. 1 písm. c) s.ř.s., neboť ani jeden z navrhovatelů nebyl k jeho podání aktivně legitimován.
56. Protože navrhovatelé nebyli ve sporu úspěšní a odpůrci žádné účelně vynaložené náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti v řízení nevznikly, soud ve třetím výroku usnesení v souladu s § 60 odst. 1 s.ř.s. rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
57. Osobám zúčastněným na řízení soud neuložil v průběhu řízení žádnou povinnost a neshledal ani důvody hodné zvláštního zřetele, pro které by jim mohl přiznat právo na náhradu dalších nákladů řízení. Proto v souladu s § 60 odst. 5 s.ř.s. ve čtvrtém výroku usnesení rozhodl, že osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.
58. Každý z navrhovatelů zaplatil soudní poplatek za řízení o návrhu ve výši 5 000 Kč. Jelikož byl návrh odmítnut, soud v pátém a šestém výroku usnesení podle § 10 odst. 3 věty třetí zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, rozhodl o vrácení celého soudního poplatku navrhovateli 1) a navrhovateli 2), a to k rukám jejich právní zástupkyně ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení (§ 10a odst. 1 téhož zákona).

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách www.nssoud.cz.

Praha 6. prosince 2018

Mgr. Martin Kříž v. r.
předseda senátu